

על סיפון קארין איי

לוחם השייטת נהרג בשטחים

רב-סמל ניר קריצ'מן נהרג במצוד אחר מבוקשי חמאס, בכפר עסירה אישמאליה ■ מזכ"ל האו"ם הודיע אמש על הרכב הוועדה לבדיקת האירועים בג'נין, ובראשה נשיא פינלנד לשעבר ■ בישראל הופתעו מההרכב; שר הביטחון לחץ – ומזכ"ל האו"ם צירף לוועדה, כחבר, גנרל אמריקני ■ אמש: מסוקי קרב חיסלו מבוקש בכיר מהתנזים בחברון ■ היה אחראי בין השאר לרצח התינוקת שלהבת פס ז"ל, ולפיגוע המתאבדת בשוק מחנה יהודה ■ יואב לימור ואלי קמיר, עמודים 52

רביסמל ניר קריצ'מן ז"ל

תמיד אמר לעשפחתו: "אין לכם סיבה לדאוג, צבא זה שטויות"

מאת אורי ארזי

רביסמל ניר קריצ'מן נהרג שלושה חודשים לפני חופשת השחרור שלו. "הוא תמיד הקרין ביטחון שלא יקרה לו כלום. האמנו שהוא אדם שלא יכול להיפגע", סיפר אתמול חברו, אריאל סער. "כל הזמן הוא אמר: 'צבא זה שטויות, אין לכם מה לדאוג לי'".

ניר נולד בחדרה להוריו פניאל, עצמאי, והרס, מורה בתיכון. הוא למד בתיכון חדרה במגמה הריאלית ונחשב לתלמיד מבריק. בינואר '98 התגייס לקורס טיס, ואחרי חודש נשר ממנו. הוא אהב את הים והיה חובב גלישה וצלילה, לכן טבעי היה שהתנדב לשייטת. לפני המישה חודשים השתתף עם חבריו ליחידה במבצע ללכידת אוניית הנשק הפלשתינית קארין איי.

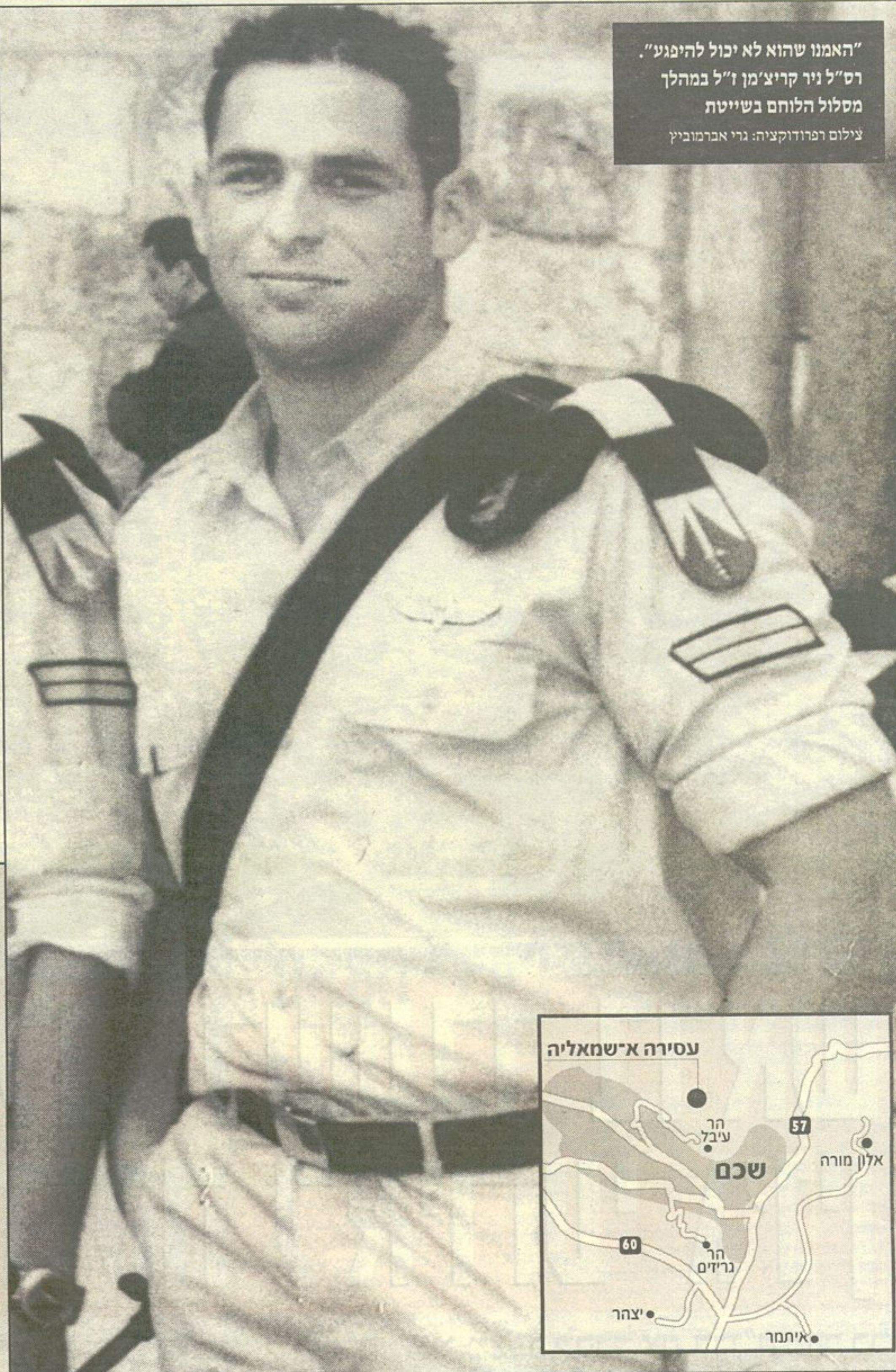
"הוא ממש התמוגג מכל שנייה בקורס", סיפר אחיו רן, שקיבל את הבשורה על מות אחיו בעת שירות מילואים ביחידתו. "ניר היה חוזר מן המסלול עם סימנים וצלקות, ותמיד היה שמח ועייף. הוא אהב את המסגרת ואת חבריו לצוות". רן, בן 25, הוסיף, כי אחיו המנוח היה בחור שמח "כשהיה צעיר יותר, הוא היה שוכב וליצן גדול. אהב לצאת ולבלות".

ניר היה בן הרודה של אסי דומב, שחקן הפועל תל-אביב. את-מול בצהריים התבשר דומב על מותו של קריצ'מן, הודיע לקבוצתו שייעדר מהאימון ונסע לשהות במחיצת משפחתו.

בשבת האחרונה יצא ניר לחופשה בביתו. בצהריים עזב את הבית ואת חבריו וחזר לכסיס. כמוצאי שבת התקשר לאחיו שחזר לאחרונה מחו"ל, ובישר לו כי דאג לו למקום-עבודה. אתמול הגיע החובש שטייפל בו לבית הוריו בחדרה וסיפר להם על רגעי האחרונים של יקירם. ניר השאיר הורים, את האח רן והאחות סיוון, בת 18. הוא יובא למנוחות היום ב-4 בבית העלמין הצבאי בחדרה.

בהכנת הידיעה השתתף גיל ויטל

"האמנו שהוא לא יכול להיפגע".
רס"ל ניר קריצ'מן ז"ל במהלך
מסלול הלוחם בשייטת
צילום רפרודוקציה: גרי אברמוביץ

עסירה אישמאליה

מעוז החמאס באיזור שכם

הכפר עסירה אישמאליה, השוכן מצפון לשכם, ידוע כמעוז החמאס באיזור וככפר עוין במיוחד את ישראל. בכפר הזה הסיי תתרו בכירי החמאס, שיצאו לבצע מספר רב של פיגועי ירי ומיטענים בשטחים ובתחומי הקו הירוק.

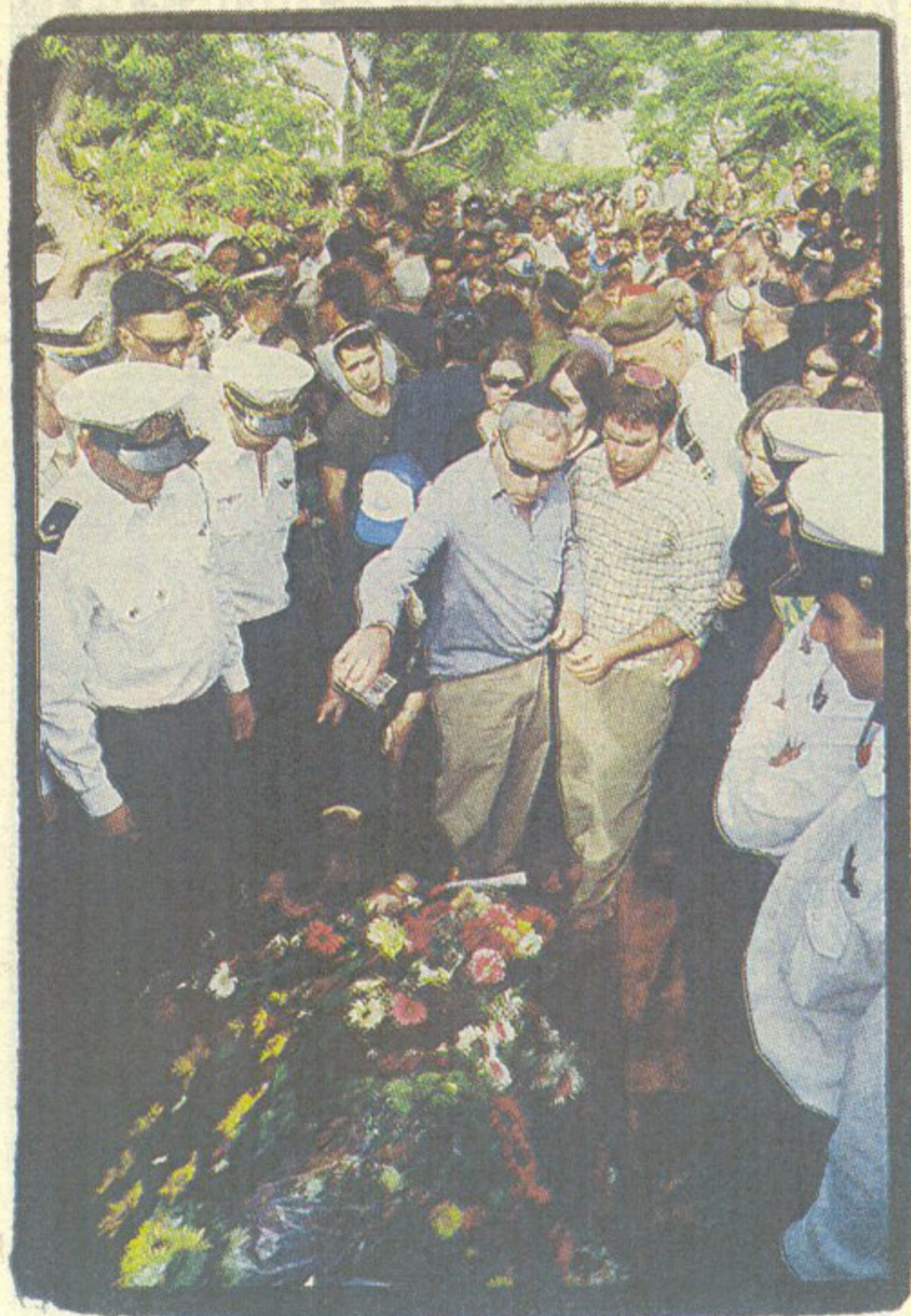
בכפר קיימים עדיין בתים שהרס צה"ל באינתיפאדה הראשונה, שעליהם מצביעים תושביו כאנדרטאות לגידול הרוד הבא של שאהידים נגד ישראל. עסירה אישמאליה ידוע כמקום שבו התגורר בכיר מבוקשי החמאס, מחמוד אברהונוד, ובו אירע "אסון דוברבן". שלושה חיילי היחידה המובחרת, שעמדו על גג בניין, נורו למוות על-ידי חבריהם בטעות. האסון אירע ב-28 באוגוסט 2000, חודש לפני האינתיפאדה, בפעולה שכוונה נגד אברהונוד. ההרוגים הם סמ"ר רועי אבן-פילשטיינר ז"ל, סמ"ר ניב יעקובי ז"ל וסמ"ר לירון שרביט ז"ל. ב-25 בדצמבר 2001 הצליח צה"ל להרוג את אברהונוד.

זיוה מוגרבי

"איזה באסה למות כשיש לי בבנק כסף שלא ביזבזתי"

במילים אלו תיאר סמל ניר קרצ'מן את תחושותיו ביום שישי שעבר, בשיחה שניהל עם אחיו. שלושה ימים לאחר מכן מצא את מותו במהלך פעילות צבאית

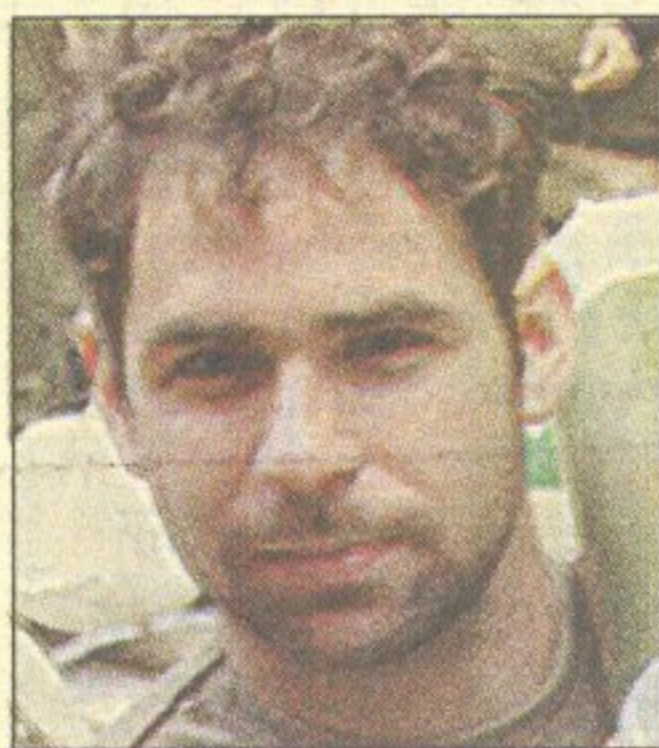
צילום: איציק בן מלכי

שלום לוחם. ההלוויה של סמל קרצ'מן

ניר פחות ופחות הביתה. השיג רה שלו הפכה להיות הלחימה. לדברי אביו, תמיד כשהגיע הביתה הלך לישון וביקש שייעי ראו אותו בשעה עשר בערב בכדי שיוכל לצאת לבלות. פניאל: "הוא אהב אהב את החיים".

לדברי האב, נקודת המפנה בחייו ובהשקפתו של ניר היתה השירות במחנה הפליטים ג'נין, שם ראה ניר דברים שלא היה רגיל אליהם. פניאל: "לפני זה הוא התמודד עם פעולות מסוג שונה. בג'נין היו אזרחים, היה קשה לו לראות את הילדים הקטנים, להסתכל להם בעיניים, שם הוא ראה הרבה מוות ושכול. המלחמה שם היתה מלחמה מסוג אחר, זה לא כמו סריקות, מערב בים, או תפיסת מבוקשים".

ביום שבת שעברה יצא ניר לאחרונה מביתו בחזרה לשיגרת הלחימה. בטרם יצא מהבית ביקש מאימו שתכין לו ארוחת בוקר חגיגית, הוא הרגיש צורך לאכול טוב. "הוא רצה להריח את הריחות של המטבח, הוא היה זקוק לזה", משחזרת האם. אפרת גוטפריד

שובב. קרצ'מן

ילד שובב שבלט בכל מקום, היה מוכשר ונערץ על כולם. פניאל: "ניר כל הזמן חלם להיות ביחידה קרבית, הוא לא פחד מכלום, היה לוחם, אנחנו לא ידענו כל הזמן איפה הוא נמצא. רק כשהיתה ההיתקלות בג'נין ראגנו לו. אישתי כל הזמן דאגה. היא היתה מרותקת לחדשות כל העת". פניאל סיפר כי ניר השתתף בפעולות צבאיות רבות והיה בצוות שהתשתלט על הספינה "קארין A" ובנוסף השתתף במבצעים רבים ברצועת עזה ובמחנות הפליטים. עם ההסלמה בשטחים הגיע

הייתי מאוד גאה בו. לכולם סיפרתי שאח שלי בשייטת". רן סיפר עוד כי ביום שישי האחרון הם נפגשו בפעם האחרונה, כאשר ניר הגיע הביתה לחופשה. רן: "ניר חזר מג'נין, הוא היה מאוד שונה, מה שהוא ראה שם השפיע עליו מאוד. אני חושב שבשבת האחרונה הוא התייחס לחיים ברצינות, הוא אמר לי שאין מה להתייחס לדברים הקטנים. הוא העריך את החיים ואמר לי 'אני לא מבין אנשים שנלחצים מדברים קטנים'. הוא למד להעריך את החיים לאחר שראה כל כך הרבה מוות וניצל מכל כך הרבה פעולות שהיה חלק מהם. הוא ראה כבר הרבה פעמים את המוות בעיניים". במהלך השיחה נזכר רן: "ביום שישי הלכנו לעשות טסט לאוטו. דיברנו על כסף ועל המשמעות שלו. ניר אמר לי 'מה שווה הכסף' ואז הוא סיפר לי שיש לו סכום של 10,000 שקל בבנק ואמר לי, 'איזה באסה למות כשיש לי עשרת אלפים שקל בבנק שלא ביזבזתי'". האב פניאל, סיפר כי ניר היה

מאות חיילים מחיל הים, בני משפחה וחברים, ליוו השבוע למנוחות את רב סמל ניר קרצ'מן (22), לוחם הקומנדו הימי, שנהרג ביום שני בכפר עסירה אישמאליה.

ניר, תושב חדרה, חלם במשך כל שנות נעוריו על שירות ביחידה קרבית. במשך כל שנות לימודיו בתיכון חדרה, התאמן במטרה להתגייס ליחידה קרבית ובכיתה י"א עבר גיבוש לשייטת. הוא שירת בקבע ועל פי נהלי היחידה יכול היה לבחור בחצי שנה האחרונה לשרת בעבודה מינהלית, אולם בחר להמשיך בפעולות מבצעיות.

ניר היה בן להרס ופניאל, להם שלושה ילדים, ניר ז"ל, רן (25), וסיוון (18). בני משפחתו סיפרו השבוע כי הקשר בין האחים היה הדוק מאוד. האח רן, ששירת אף הוא ביחידה קרבית: "ניר ואני היינו קשורים מאוד, אהבנו לדבר על הכל. הוא סיפר לי מה עובר עליו בצבא ואני הבנתי אותו. הערצתי אותו על כל הפעולות המבצעיות שעשה. היו לו הרבה סיפורי גבורה. אני